

מאמר מערכת פרופ' תמר יעקב

קוראים יקרים,

שיתוף ידע תאורטי ומקצועי בין עמיתים הוא אחד התנאים להתפתחות מקצוע. הדבר נכון בכל תחום ובמקצועות קליניים בעיקר. קלינאים רבים נתקלים בדילמות קליניות בעת הטיפול בחולה הפרטי שלהם ולא אחת הידע שרכשו עד כה לא מספק. הרחבת ידע במסגרת קורסים על בסיסיים חשובה ביותר אולם זמינותה נמוכה בהשוואה למידע באינטרנט ובכתבי עת, מודפסים ואלקטרוניים. ההיצע של כתבי עת בתחום הפיזיותרפיה ובתחומים נלווים גדול מאד ומאפשר לכל פיזיותרפיסט להגיע למידע כמעט בכל תחום בו הוא עוסק. עם זאת, המידע מוגבל בד"כ לפרסומים באנגלית ורוב כתבי העת מעדיפים לפרסם מאמרים עם השלכות לאוכלוסיות רחבות ככל האפשר.

לכתב עת מקומי, בשפה מקומית, יש כמה יתרונות. ראשית הוא ידידותי לקוראים שמרגישים יותר בנוח לקרוא בשפת האם שלהם ובכלל זה לסטודנטים ולמי שהניסיון שלהם בקריאה באנגלית מוגבל. שנית, כתב עת כזה מהווה במה למאמרים בעלי עניין מקומי. למאמרים אלה יש בד"כ חשיבות לקוראים בארץ ופחות לקוראים מארצות אחרות. לקטגוריה זאת שייכים תיאורי מקרה עם השלכות תרבותיות, תיאורי פרויקטים מקומיים, מאמרי דעה של אנשי מקצוע ועוד. כתב העת לפיזיותרפיה נותן במה, בין היתר, לפרסומים כאלה.

מערכת כתב העת לפיזיותרפיה ערה לכך שלפיזיותרפיסטים, שעיקר עיסוקם קליני, יש פחות ניסיון בכתובה מדעית. לכן, היא נותנת עידוד ועזרה לכל הכותבים כדי שירתמו למשימה החשובה של שיתוף עמיתים בניסיון ובעשייה המקצועית שלהם. העזרה באה לידי ביטוי גם בתוכן וגם בעריכה לשונית. כל מאמר נשלח לשני סוקרים בעלי ידע וניסיון בתחום. הסוקרים נותנים למחברים עצות והמלצות כיצד לשפר את המאמר ששלחו וכיצד להתאים אותם לדרישות מדעיות. לעיתים, מאמר נשלח לסקירה חוזרת וניתנת למחברים הזדמנות נוספת לתקן אותו. לאחר קבלת האישור לפרסום, המאמר נשלח לעריכה לשונית על ידי עורכת לשונית מקצועית. הערות העורכת הלשונית מועברות למחברים כלשונן והם מתבקשים לעבור עליהן ולאשר אותן. תהליך

הסקירה והעריכה תורם רבות למחברים והם זוכים, לא רק לפרסם את פרי יצירתם בכתב עת מקצועי מכובד, אלא גם לשיעור פרטי בכתובה מדעית. ואכן, לא מעט כותבים שולחים אלינו את הערכתם ומתארים את החוויה הלימודית שעברו עד להבאת המאמר ששלחו לדפוס. לדוגמא, לאחרונה קיבלתי את התגובה הבאה: "אנחנו מתכבדים להחזיר את המאמר המתוקן לפי ההערות של העורך הלשוני. למדנו הרבה על ניסוח יפה בעברית".

ברצוני להסב את תשומת לבכם למאמר שמתפרסם בגיליון הנוכחי (הפעם באנגלית) של הגב' נטע הריס ושל ד"ר סימונה בר-חיים. נטע, פיזיותרפיסטית בגמלאות, עם ניסיון עשיר בטיפול בילדים נפגעי שיתוק מוחין, החליטה להיענות לאתגר ולכתוב מאמר על פרויקט שבו לקחה חלק. יישר כוח לנטע ואני מקווה שהיא תשמש דוגמה לעמיתיה.

אני קוראת, לכל הפיזיותרפיסטים להעלות את חשיבות שיתוף עמיתים בידע ובניסיון שלהם, ולנצל את הבמה שכתב העת נותן להם כדי לעשות זאת.